

En opplevelse for livet



Jeg vil takke Høgskolen i Østfold for at jeg fikk muligheten til å dra til Windhoek, Namibia. Dette var et tre måneders langt eventyr som satte sine spor og gjorde store inntrykk. Jeg har opplevd utrolig mye på kort tid og jeg er veldig takknemlig for de opplevelsene jeg sitter igjen med.

Jeg studerer en bachelorgrad i barnevern ved Høgskolen i Østfold, avdeling Fredrikstad og har nettopp gjennomført en unik praksisperiode på andre siden av jordkloden.

Eventyret startet en tidlig morgen 2. Januar i år da 18 spente studenter møtte opp på Gardermoen. Vi fikk beskjed om at vi var den største gruppen hittil, som hadde fått muligheten til å reise til Namibia, sammen. Det var en lang reise med mye venting, men det var verdt det, på alle mulige måter!

Wadadee

Wadadee ble vårt hjem i tre måneder. Her bodde vi ilag med en gjeng frivillige fra Tyskland og en gruppe tidligere studenter ved Høyskolen i Østfold som hadde gjennomført sin praksisperiode her året før.



Vår fantastiske hjem

Wadadee var lokalisert i Katutura, et område som kunne klassifiseres som fattig/slum. Vi bodde helt i utkanten av Katutura, noe som gjorde området relativt trygt for oss. Selve huset var lå trygt inngjerdet med en elektrisk port som krevde en digital kode for åpning. I tillegg hadde huset ansatt en nattevakt som passet på området om natten.

Personalet som arbeider på Wadadee var utrolig hjelpsomme. I tillegg til å sørge for den daglige driften av huset og renhold, var også noen av de ansatte med på de ulike utfluktene våre. Personalet var omtenksomme, varme og velkomne!

Huset var stort med mange soverom. Det var ulike størrelser på rommene, så vi ente opp med å dele to triple rom, to doblerom og et «doorm room» med åtte sengeplasser. Huset hadde fint uteområde, med biljardbord, svømmebasseng, utendørs grill og gode sitteplasser. I tillegg til en stor stue og et kjøkken med nok av skapplass, hadde huset også en stor terrasse, med en nydelig utsikt over byen! Dette ble mitt favorittsted i huset, og de fleste måltider ble spist der.

Praksis

Vi hadde tre ulike praksisplasser vi forholdt oss til. Barnevernsstudentene arbeidet på et barnehjem og på en skolefritidsordning. Sosionomene var også på skolefritidsordningen, mens vernepleierne var plassert på en spesialskole, for barn med ulike sammensatte behov. I tillegg til disse faste plassene, var vi også utplassert en dag i uken på enten et suppekjøkken, eller på barnehjemmet. Dette rullerte annenhver uke og mellom oss studenter.

Skolefritidsordningen vi arbeidet på var fordelt på to skift. Formiddagsskift fra kl. 07-12, og ettermiddagsskift fra kl. 12-17. På dette praksisstedet var det barn i alderen 4-15 år.

Arbeidsoppgavene under formiddagsskiftet gikk ut på å bidra til pedagogisk undervisning og lek med barn i barnehagealder. Det var også en gruppe førskolebarn på praksisplassen under formiddagsskiftet, men de hadde sin egen lærerinne og sitt eget opplegg. Barna som var på praksisplassen om formiddagen gikk hjem etter lunsj kl. 12.00 og de eldre skolebarna kom da til ettermiddagsskiftet. Oppgavene på dette skiftet var noe annerledes, da barna var eldre. Det gikk mest i leksehjelp med de eldre barna og lek og moro med de minste.

Et utrolig spennende og givende sted å utføre praksisperioden sin ved. Vi fikk god kontakt med barna og personalet, noe som resulterte i en meget emosjonell avskjed!

På barnehjemmet bodde barn i alle aldre fra 0-18 år. Barna var fordelt på flere hus, etter alder og kjønn og de eldste barna var på skolen på dagtid. Vi var bare på denne praksisplassen noen ganger og forholdt oss da til de aller minste barna. Nydelige unger!

Flere av barna var syke og HIV-smittede, noe som førte til at vi måtte være ekstra obs under stell. Dette opplevde vi aldri som noe problem!

Suppekjøkkenet var ekstraordinært. Det holdt til i den dypeste delen av slummen og var drevet av en fantastisk dame! Det kom flere hundre barn innom dette suppekjøkkenet i løpet av en dag. Barna kom i puljer, de minste på formiddagen og de eldste skolebarna kom utover dagen. Veldig spennende og givende sted å arbeide, med mange barn og mye inntrykk! Vi fikk beskjed om at de fleste barna som kom innom dette stedet var foreldreløse og at dette var det eneste solide varme måltidet de fikk i løpet av en dag. Jeg er utrolig glad for at jeg fikk muligheten til å arbeide der også, det satte virkelig verden i perspektiv.

Utflukter

Før vi reise til Namibia hadde vi allerede bestilt organiserte utflukter utført av de vi bodde hos. Jeg er veldig glad for at vi gjorde dette, da vi hadde noen fantastiske turer!

Da vi kom til Namibia hadde vi to dager på oss til å bli kjent med huset og byen før vi pakket baggene våre og satte kursen mot Victoria Falls (Zimbabwe). Dette var en 12 dager lang campingtur uten like! På veien mot Zimbabwe var vi innom de mest utrolige steder.

Vi sov i nydelige bungalower til lyden av flodhestebraøl, vi badet i elver med krokodiller, vi så mange av Afrikas ville dyr og vi fikk en rundtur i bushen med bush-folket som lever på tradisjonelt vis!

Vi fikk også muligheten til å klare opp sanddyner i verdens eldste ørken i Sossusvlei. En fantastisk opplevelse som satte sine spor og la igjen sand på de mest utrolige steder.

Vi var på en fantastisk innholdsrik safari i Etosha. Her våknet vi midt på natten av løvebrøl fra vannhullet, ett steinkast unna campingområdet.

Vi reise til Swakopmund som ligger helt ute mot kysten til Atlanterhavet. Her opplevde vi alt bra sandboarding i sanddynene til fallskjermhopping gjennom et nydelig skylag på himmelen!

Vår siste tur var til Cape Town. Vi kjørte vår fantastiske buss i nærmere 20 timer, men hjelpes så moro vi hadde det! Sør-Afrika og Cape Town var litt av en opplevelse! Fantastiske shoppingmuligheter og utflukter til Robben Island, toppen av Table Mountain og Cape of Good Hope.



Gruppebilde i Victoria Falls – vår første tur sammen

Faglig og personlig utbytte

Jeg sitter igjen med mange gode minner og opplevelser. Jeg har reist mye før men dette var en helt annerledes erfaring. Personlig har jeg lært meg å stole mer på meg selv og min egen kompetanse. I tillegg har arbeid med mennesker i et land hvor engelsk er hovedspråk også forbedret mine språkferdigheter.

Jeg har fått et bedre perspektiv på hva Afrika og Namibia har å by på. Windhoek viste seg å være en velutviklet storby, med store sosioøkonomiske forskjeller. Dette er noe man lærer på godt og vondt, men til tross for dette har Windhoek vært en utrolig spennende by å bo og arbeide i.

Jeg har blitt mange erfaringer rikere og jeg ville aldri vært foruten. Dette er erfaringer jeg tar med meg videre i mitt fremtidige arbeid.

Er man i tvil, så er man ikke i tvil – reis til Namibia!



På toppen av «Big Daddy» i verdens eldste ørken